

[Rahbæk Møller]

er utrolig svært at opnå. Bl.a. skal hans egen administrationschef, der i de fleste tilfælde vil sidde i konsistorium, altså stemme for at fyre sin chef. Det kan lade sig gøre – det må jeg erkende – ved helt umulige ledere. Men så skal de altså virkelig være ude på gyngen. I praksis er en leder diktator, medmindre han tager af pengekassen eller bliver senil eller noget lignende.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Nu må det vist være ved at være slut med denne debat. Men lederen – vil jeg gerne understrege – er jo altså også begrænset af budgetvedtagelser og andre vedtagelser, og dette med at have magten over budgettet er jo noget, man her i Tinget lagde en hel del vægt på under provisoriestriden for 100 år siden. Det er ikke helt uvæsentligt. Det bør ikke bagatelliseres.

Og det, at man også derudover kan lægge generelle rammer for lederens virksomhed, bringer jo lederne i en betydelig svagere situation end alle deres lederkolleger i hele den øvrige undervisningssektor og hele den øvrige social- og sundhedssektor, så der er altså ingen baggrund for den ledersnak, den tale om stærke ledere, som vi har skullet høre så meget om i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Ahlmann-Ohlsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 47:

Forslag til lov om ændring af lov om friskoler og private grundskoler m.v. (Statstilskud til elever i skolefritidsordninger).

Af Lysholm Christensen (KRF) m.fl.
(Fremsat 20/10 92).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Vi har i regeringen betydelig sympati for dette forslag fra Kristeligt Folkeparti. Jeg har i mere end et halvt år forsøgt at overtale Kommunernes Landsforening til at acceptere, at når kommuner nedlægger fritidshjem, således at børn i frie skoler ikke længere kan komme på fritidshjem, og når man derved mere eller mindre tvinger de frie skoler til at oprette skolefritidsordninger, skylder man også at give et bidrag til disse skolefritidsordninger.

Samfundet har ganske enkelt ændret sig. Fritidsordninger er blevet en naturlig del af en hvilken som helst skoles virksomhed, og hidtil har også frie skolers elever haft ret til at gå på kommunernes fritidshjem på kommunernes regning. Så skal kommunerne ikke bare løbe fra den udgift og vælte den over på de frie skoler ved at nægte at tale med os om et bidrag.

Jeg vil heller ikke sige, at man har nægtet at tale med os, men man har overhovedet ikke villet bevæge sig, og det beklager jeg, for jeg synes, det er så ulykkeligt, hvis denne sag ender med at skulle løses på samme måde som efterskolepørgsmålet for et år siden. Jeg tror også, det ville være en god idé, hvis kommunerne vil slippe billigt, at man snart kommer ud af starthullerne og giver et rimeligt tilbud. Der er vi jo alle interesseret i.

Men hvis kommunerne ikke vil komme ud af starthullerne, forstår jeg godt, at Kristeligt Folkeparti siger, som de gør, ligesom jeg har hørt en række andre partier sige det, nemlig Det Radikale Venstre og Centrum-Demokraterne, og hr. Køpke Christensen fra Fremskridtspartiet har vist også været ude med det samme budskab, og mon ikke også SF har forståelse for sagen? Det eneste parti, der ikke har udtrykt direkte sympati for det, er Socialdemokratiet, men det kan vi jo få at høre her om lidt.

Der bør altså ske et eller andet. Jeg er ked af, det ikke har kunnet ske ved forhandling, og hvis det fortsat ikke er tilfældet, må vi gøre noget, og det bliver jo så antagelig i forbindelse